

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/2004 pentru completarea art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică)****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 64 din 13 august 2004 pentru completarea art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), adoptată în temeiul art. 1 pct. III.3 din Legea nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 18 august 2004, cu următoarele modificări și completări:

1. Articolul I va avea următorul cuprins:

„Art. I. — La articolul 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică), publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 25 aprilie 1990, se introduc trei alineate noi, alineatele 2—4, cu următorul cuprins:

«Partea interesată va convoca cealaltă parte, comunicându-i în scris pretențiile sale și punându-i la

dispoziție dovezile pe care se sprijină aceste pretenții. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire sau prin înmânarea scrisorilor sub semnătură de primire. Data convocării comisiei mixte nu se va fixa mai devreme de 30 de zile de la data primirii actelor. Comisia va fi constituită din câte trei reprezentanți ai fiecărui cult. Dacă la termenul stabilit pentru convocarea comisiei aceasta nu se întrunește sau dacă nu se ajunge la nici un rezultat în cadrul comisiei ori decizia nemulțumește una dintre părți, partea interesată are deschisă calea acțiunii în justiție, potrivit dreptului comun.

Soluționarea acestor acțiuni este de competența tribunalelor.

Acțiunile sunt scutite de taxa de timbru.»“

2. Articolul II se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 iunie 2005.
Nr. 182.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/2004 pentru completarea art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică)**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 64/2004 pentru completarea art. 3 din Decretul-lege nr. 126/1990 privind unele măsuri referitoare la Biserica Română Unită cu Roma (greco-catolică) și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 10 iunie 2005.
Nr. 505.

DECIZII**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****privind asigurarea conducerii Senatului
în perioada 14—16 iunie 2005**

În conformitate cu art. 46 din Regulamentul Senatului, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Pe perioada absenței din țară a președintelui Senatului, în intervalul 14—16 iunie 2005, conducerea Senatului va fi asigurată de domnul senator Teodor Viorel Meleşcanu, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 13 iunie 2005.
Nr. 4.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 212**

din 14 aprilie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 195/2004
pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003
privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Crengăniș în Dosarul nr. 3.959/2004 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin avocat Răzvan Cristian Gaube, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul autorului excepției solicită admiterea acesteia, apreciind că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 20 și 21, precum și reglementărilor

internaționale cuprinse în art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că aplicarea imediată a normei criticate dă naștere în practică unor situații în care aceeași instanță, respectiv curtea de apel, urmează să soluționeze atât apelul, cât și recursul în aceeași cauză, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil și a celui la un recurs efectiv, chiar dacă asemenea situații au caracter tranzitoriu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens arată că susținerea autorului excepției este lipsită de temei, întrucât din examinarea argumentelor acestuia se constată că de fapt critica de neconstituționalitate vizează o situație tranzitorie, reglementată de art. II din Legea nr. 195/2004, dispoziții asupra cărora Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, statuând că acestea nu contravin Legii fundamentale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.959/2004, **Curtea de Apel Bacău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004, excepție ridicată de Ioan Crengăniș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 20 și 21 din Constituție, coroborate cu art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât „permite ca aceeași instanță să soluționeze atât apelul, cât și recursul, dar în componere diferită (de doi, respectiv trei judecători)”. În acest sens arată că legiuitorul a consacrat în Codul de procedură civilă principiul triplului grad de jurisdicție, principiu potrivit căruia partea nemulțumită de soluția unei instanțe poate să o atace cu apel la o instanță superioară, a cărei soluție este supusă recursului la instanța superioară acesteia. Așa fiind, autorul excepției consideră că procesul este „echitabil”, iar recursul este „efectiv” numai în situația în care soluția pronunțată de către curtea de apel este supusă recursului la Înalta Curte de Casație și Justiție.

Curtea de Apel Bacău – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea opiniei sale arată că textul de lege criticat cuprinde dispoziții procedurale de strictă și imediată aplicare, astfel încât faptul că Legea nr. 195/2004 a instituit posibilitatea judecării recursului tot de către curtea de apel nu reprezintă o încălcare a prevederilor Constituției, deoarece prin această procedură nu se limitează accesul la justiție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, apreciază că prin conținutul său textul de lege criticat nu aduce atingere dreptului la soluționarea echitabilă a cauzei într-un termen rezonabil ori dreptului la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, ci, dimpotrivă, reprezintă o expresie a aplicării principiilor invocate. De asemenea, arată că situația reglementată de art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004 reprezintă un caz de aplicare imediată a noilor reguli de competență, o situație tranzitorie care nu împietăiește cu nimic asupra exercitării drepturilor procesuale ale părților, întrucât căile de atac se soluționează de complete diferite, într-o altă componere a instanței. În concluzie, Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate asigură în fapt cadrul legal pentru desfășurarea judecării căilor de atac cu respectarea tuturor drepturilor și garanțiilor procesuale ale celor îndreptățiți să participe la această judecată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Arată în acest sens că dispozițiile art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004 nu încalcă principiul liberului acces la justiție, respectiv dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, întrucât legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale. Totodată, accesul la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Ca atare, instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu este contrară art. 21 din Constituție, atâta timp cât, potrivit art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004, părților interesate le este asigurată posibilitatea de a ataca atât în apel, cât și în recurs hotărârile pronunțate de judecătoria în primă instanță în materia fondului funciar. În acest sens este invocată jurisprudența Curții Constituționale, și anume Decizia Plenului nr. 1/1994.

Mai mult, Avocatul Poporului arată că dispozițiile legale criticate sunt norme de procedură, în deplină conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție, astfel încât legiuitorul are libertatea de a stabili competența instanțelor de judecată și normele de procedură judiciară, cu condiția implicită de a nu contraveni altor norme și principii constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. III alin. (1) din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, dispoziții care au următorul conținut:

— Art. III alin. (1): „*Hotărârile pronunțate de judecătoria în primă instanță în materia fondului funciar sunt supuse apelului la tribunal și recursului la curtea de apel.*”

Din examinarea notelor scrise depuse în motivarea excepției reiese că în opinia autorului acesteia textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât „permite ca aceeași instanță să soluționeze atât apelul, cât și recursul [...]”. Curtea constată că, în condițiile în care reglementarea legală în cauză prevede *in terminis* că „*hotărârile pronunțate de judecătoria în primă instanță în materia fondului funciar sunt supuse apelului la tribunal și recursului la curtea de apel*”, formulare tranșantă care nu permite ca aceeași instanță să poată soluționa ambele căi de atac, critica apare, *de plano*, lipsită de temeii.

În realitate aceasta i-a fost prilejuită autorului excepției de o situație cu caracter tranzitoriu, reglementată în art. II din Legea nr. 195/2004, astfel încât, în aceste condiții, Curtea urmează a se pronunța asupra acestor din urmă dispoziții, care au următoarea redactare:

— Art. II: „(1) *Recursurile împotriva hotărârilor date fără drept de apel potrivit legii în vigoare la data pronunțării lor și aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție se trimit spre judecată instanțelor imediat superioare celor care au pronunțat hotărârea în primă instanță.*”

(2) *Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție și care au ca obiect hotărâri prin care tribunalele au judecat apeluri se trimit spre judecată curților de apel.*

(3) *Recursurile prevăzute la alin. (1) și (2), a căror admisibilitate în principiu nu a fost examinată până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se scot de pe rol și se trimit, pe cale administrativă, instanțelor devenite competente să le judece, iar în cazul în care admisibilitatea în principiu a fost examinată, se trimit prin declinarea competenței, prin încheiere irevocabilă, dată în camera de consiliu, fără citarea părților.*”

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor legale criticate sunt invocate prevederile art. 20 și 21 din Constituție, coroborate cu dispozițiile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Prevederile constituționale invocate au următorul conținut:

— Art. 20: „(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și legile interne, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care Constituția sau legile interne conțin dispoziții mai favorabile.“;

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“

Dispozițiile cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale au următoarea redactare:

— Art. 6: „1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședințe poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 195/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 58/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Ioan Crengăniș în Dosarul nr. 3.959/2004 al Curții de Apel Bacău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“;

— Art. 13: „Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. II din Legea nr. 195/2004 sunt adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale constituționale, astfel cum rezultă din prevederile art. 126 alin. (2), potrivit cărora „competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege“. Aceste norme legale reglementează o situație cu caracter tranzitoriu constând în aceea că, urmare a modificărilor de competență a instanțelor, potrivit cărora recursul a încetat să constituie apanajul exclusiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, modificări de imediată aplicare, aceeași instanță, respectiv Curtea de apel, care, potrivit reglementării anterioare, soluționase apelul împotriva hotărârii judecătorești, urma, în temeiul noii reglementări, să soluționeze și recursul (într-o compunere diferită a completului) trimis de Înalta Curte de Casație și Justiție pe al cărui rol se afla, fie pe cale administrativă, fie prin declinare de competență.

Curtea apreciază că într-o asemenea împrejurare legiuitorul nu a făcut decât să aplice și în această materie regula de drept comun consacrată de art. 725 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respectiv aplicarea imediată a legii procesuale noi. Chiar dacă prevederea în cauză derogă de la norma instituită prin art. 725 alin. 2 care, în materie de competență, consacra principiul ultraactivității legii vechi, o asemenea derogare este de competența legiuitorului și nu contravine nici unei prevederi constituționale.

În acest sens, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 523 din 25 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 17 februarie 2005, și prin Decizia nr. 46 din 27 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 martie 2005.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru completarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 228/2004
privind controlul introducerii în țară a deșeurilor nepericuloase, în vederea importului,
perfecționării active și a tranzitului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La anexa nr. 1 „Lista deșeurilor permise la introducerea în România în vederea plasării sub regim vamal de import, de perfecționare activă și de tranzit“ la Hotărârea Guvernului nr. 228/2004 privind controlul introducerii în țară a deșeurilor nepericuloase, în vederea importului, perfecționării active și a tranzitului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 4 martie 2004, după poziția 9 se introduc două noi poziții, poziția 10*) și poziția 11*), cu următorul cuprins:

„Poz. 10. DEȘEURI DE ANVELOPE	
Cod tarifar	Denumirea deșeurilor conform Tarifului vamal
4012.20	— Anvelope pneumatice uzate

Poz. 11. SULFAT DE CALCIU PARȚIAL RAFINAT, REZULTAT DE LA DESULFURAREA GAZELOR	
Cod tarifar	Denumirea deșeurilor conform Tarifului vamal
ex 3825.90	— Alte (deșeuri ale industriei chimice sau ale industriilor conexe)“

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș
Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

București, 9 iunie 2005.
Nr. 514.

*) Valorificarea deșeurilor menționate la poz. 10 și 11 în instalații de coincinerare trebuie să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind organizarea la București, pe data de 20 iunie 2005,
a conferinței internaționale cu tema „A investi în România“,
în parteneriat cu Vienna Economic Forum**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă organizarea la București a conferinței internaționale cu tema „A investi în România“, în parteneriat cu Vienna Economic Forum, pe data de 20 iunie 2005.

Art. 2. — (1) Finanțarea cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea acțiunii prevăzute la art. 1 se suportă din

bugetul Ministerului Economiei și Comerțului aprobat pentru anul 2005.

(2) Devizul estimativ al acțiunii prevăzute la art. 1 este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul economiei și comerțului,
Dan Victor Alesandru,
secretar de stat
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 517.

ANEXĂ

DEVIZ ESTIMATIV
privind cheltuielile pentru organizarea la București, pe data de 20 iunie 2005,
a conferinței internaționale cu tema „A investi în România”,
în parteneriat cu Vienna Economic Forum

Nr. crt.	Obiectul/specificarea cheltuielii	Suma – mii lei –
1.	Tratație de bun venit (250 de persoane x 65.000 lei/persoană)	16.250
2.	Chirie sală pentru conferință	26.600
3.	Chirie săli pentru lucrări pe ateliere (4 săli)	45.600
4.	Chirie aparatură de sonorizare/proiectare și înregistrare	7.000
5.	Chirie pentru două cabine + plata pentru două echipe de traducere simultană engleză/germană – română	25.080
6.	Tratații pentru membrii prezidiului și pentru participanții în pauza conferinței (400 de persoane x 65.000 lei/persoană)	26.000
7.	Dineu (150 de persoane x 600.000 lei/persoană)	90.000
8.	Banner	5.000
9.	Ecusoane (300 buc. x 10.000 lei/buc.)	3.000
10.	Mape (300 buc. x 25.000 lei/buc.)	7.500
11.	Alte cheltuieli (CD-uri, procesare, program tipărire etc.)	27.970
TOTAL:		280.000

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea plății contribuției financiare a României pentru participarea, în anul 2005,
la programul comunitar FISCALIS 2003–2007

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă plata contribuției României pentru participarea, în anul 2005, la programul comunitar FISCALIS 2003–2007, în limita echivalentului în lei al sumei de 63.065 euro.

Art. 2. — Suma prevăzută la art. 1 se asigură din bugetul aprobat pe anul 2005 Ministerului Finanțelor Publice, de la capitolul 51.01 „Autorități publice”, titlul 38 „Transferuri”, articolul 40.93 „Programe comunitare”.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul finanțelor publice,
Doina-Elena Dascălu,
secretar de stat

București, 9 iunie 2005.
Nr. 518.

